

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 31. srpna 2023
(OR. en)

2021/0393 (COD)

PE-CONS 74/22

COPEN 462
EUROJUST 116
CT 234
ENFOPOL 659
COTER 308
JAI 1734
CODEC 2085

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 a rozhodnutí Rady 2005/671/SVV, pokud jde o elektronickou výměnu informací v případech terorismu

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2023/...**

ze dne ...,

**kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727
a rozhodnutí Rady 2005/671/SVV,
pokud jde o elektronickou výměnu informací v případech terorismu**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 85 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem¹,

¹ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. července 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne ...

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727¹ byl zřízen Eurojust a byly stanoveny jeho úkoly, pravomoci a funkce.
- (2) Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV² stanoví, že je podstatné, aby v boji proti terorismu měly relevantní útvary k dispozici co nejúplnější a nejaktuálnější informace. Uvedené rozhodnutí vyžaduje od příslušných orgánů členských států, aby poskytovaly Eurojustu informace o trestních stíháních a odsouzeních za teroristické trestné činy, které mají nebo mohou mít dopad na dva nebo více členských států.
- (3) V důsledku nejednotnosti výkladu rozhodnutí 2005/671/SVV nejsou v některých případech informace sdíleny včas, nejsou sdíleny vůbec, nebo nejsou sdíleny všechny relevantní informace. Eurojust potřebuje dostávat dostatečné informace k tomu, aby mohl zjišťovat vazby mezi přeshraničními vyšetřováními.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).

² Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. září 2005 o výměně informací a spolupráci v oblasti teroristických trestných činů (Úř. věst. L 253, 29.9.2005, s. 22).

- (4) Podle nařízení (EU) 2018/1727 je pomoc příslušným orgánům členských států spočívající v zajištění co nejlepší koordinace vyšetřování a stíhání, včetně zjišťování vazeb mezi těmito vyšetřováními a stíháními, důležitým úkolem Eurojustu. Uvedené nařízení umožňuje Eurojustu zaujmout aktivnější přístup a poskytovat členským státům lepší služby, například navržením zahájení vyšetřování a zjišťování potřeb koordinace, případů, které potenciálně porušují zásadu *ne bis in idem*, a mezer v trestním stíhání.
- (5) V září 2019 zřídil Eurojust na základě rozhodnutí 2005/671/SVV Evropský justiční rejstřík pro boj proti terorismu, jehož konkrétním cílem je zjišťovat potenciální vazby mezi soudními řízeními proti osobám podezřelým z teroristických trestných činů a možné potřeby koordinace vyplývající z takových vazeb.
- (6) Evropský justiční rejstřík pro boj proti terorismu byl zřízen po přijetí nařízení (EU) 2018/1727, a v důsledku toho není dobře integrován do technické infrastruktury Eurojustu, ani není v nařízení (EU) 2018/1727 uveden. Proto je nutné tuto situaci napravit.

- (7) Efektivní výměna informací pro účely vyšetřování nebo stíhání teroristických trestných činů mezi příslušnými vnitrostátními orgány a agenturami Unie má zásadní význam pro účinný boj proti terorismu. Je podstatné mít k dispozici co nejúplnější a nejaktuálnější informace.
- (8) Teroristické organizace se stále více zapojují do jiných forem závažné trestné činnosti a často jsou součástí organizovaných sítí. Toto zapojení se týká závažných trestných činů, jako je obchodování s lidmi, obchod s drogami, finanční trestná činnost a praní peněz. Je nezbytné provádět křížovou kontrolu soudních řízení týkajících se takových závažných trestných činů.
- (9) Aby Eurojust mohl zjistit vazby mezi přeshraničními soudními řízeními proti osobám podezřelým z teroristických trestných činů, jakož i vazby mezi soudními řízeními proti osobám podezřelým z teroristických trestných činů a informacemi zpracovávanými v Eurojustu, které se týkají jiných případů závažných trestných činů, je nezbytné, aby dostával od příslušných vnitrostátních orgánů co nejdříve v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení nezbytné informace, které mu umožní uvedené vazby křížovou kontrolou zjistit.

- (10) Za účelem poskytování údajů Eurojustu potřebují příslušné vnitrostátní orgány přesně vědět, jaký druh informací mají předávat, v jaké fázi vnitrostátního trestního řízení a v jakých případech. Příslušné vnitrostátní orgány by měly informace Eurojustu předávat strukturovaně, organizovaně, systematicky a poloautomatizovaně. Při poloautomatickém předávání informací se postupuje způsobem, který je částečně automatický a částečně kontrolován člověkem. Očekává se, že se díky tomuto způsobu předávání výrazně zvýší kvalita a relevantnost informací, které Eurojust obdrží.
- (11) V důsledku sdílení, uchovávání a křížové kontroly údajů se objem údajů zpracovávaných Eurojustem výrazně zvýší. To by mělo být zohledněno při určování finančních, lidských a technických zdrojů požadovaných Eurojustem v mezích stávajících postupů a rámců.
- (12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541¹, jak byla provedena ve vnitrostátním právu, je pro příslušné vnitrostátní orgány referencí pro definování teroristických trestných činů.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

- (13) Výměna spolehlivých identifikačních údajů je klíčová k tomu, aby Eurojust zjistil vazby mezi vyšetřováními týkajícími se terorismu a soudními řízeními proti osobám podezřelým z teroristických trestných činů. Rovněž je zásadní, aby Eurojust měl a udržoval soubor údajů, který zajistí, aby totožnost osob, jež jsou předmětem takového vyšetřování nebo soudního řízení týkajícího se terorismu, mohla být spolehlivě určena. Velký význam má proto využívání biometrických údajů, s přihlédnutím k nejasnostem ohledně alfanumerických údajů, zejména u státních příslušníků třetích zemí, k tomu, že podezřelé osoby někdy používají falešnou či dvojitou totožnost, a k tomu, že biometrické údaje jsou ve fázi vyšetřování často jediným pojítkem k podezřelým osobám. Pokud tedy příslušné vnitrostátní orgány podle vnitrostátního trestního práva procesního nebo vnitrostátní úpravy procesních práv v trestním řízení uchovávají a shromažďují biometrické údaje a je jim povoleno tyto údaje předávat, měly by mít možnost je vyměňovat s Eurojustem, pokud jsou k dispozici. Vzhledem k citlivé povaze biometrických údajů a dopadu uvedeného zpracování biometrických údajů na respektování soukromého a rodinného života a ochranu osobních údajů, jak jsou zakotveny v člancích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie, by tyto údaje měly být předávány pouze způsobem, při němž jsou přísně dodržovány zásady nezbytnosti, přiměřenosti a omezení účelu, a pouze pro účely identifikace osob, proti nimž je vedeno trestní řízení v souvislosti s teroristickými trestnými činy.

- (14) Vzhledem k tomu, že informace o existujících vazbách na jiná soudní řízení jsou nejužitečnější v rané fázi vyšetřování, je nezbytné, aby příslušné vnitrostátní orgány poskytly Eurojustu informace, jakmile je případ v souladu s vnitrostátním právem postoupen justičnímu orgánu. Případ by měl být považován za postoupený justičnímu orgánu, pokud je tento orgán například informován o probíhající vyšetřování, schválí nebo nařídí vyšetřovací opatření nebo rozhodne o trestním stíhání, v závislosti na použitelném vnitrostátním právu. Pokud si je příslušný vnitrostátní orgán již vědom vazeb mezi trestním řízením ve svém členském státě a trestním řízením v jiném členském státě, měl by o tom informovat Eurojust.
- (15) Vzhledem ke skutečnosti, že podle právních obyčejů a systémů některých členských států justiční orgán nevykonává dozor nad vyšetřováním a je zapojen až do pozdějších fází řízení, nemělo by toto nařízení bránit příslušným vnitrostátním orgánům v tom, aby svým národním členům poskytovaly informace o vyšetřováních týkajících se terorismu v dřívější fázi v souladu se svým vnitrostátním právem.

- (16) Aby byla zajištěna přesnost údajů v Evropském justičním rejstříku pro boj proti terorismu, aby byly v průběhu vyšetřování co nejdříve zjištěny vazby nebo určena totožnost podezřelé osoby a aby bylo zajištěno dodržování lhůt, měly by příslušné vnitrostátní orgány aktualizovat informace, které poskytly. Tyto aktualizace by měly zahrnovat nové informace týkající se vyšetřované osoby, rozhodnutí justičních orgánů, jako jsou uvalení předběžné vazby, zahájení soudního řízení, zproštění obžaloby a pravomocné zastavení trestního stíhání, jakož i žádosti o justiční spolupráci nebo zjištěných vazeb na jiné jurisdikce.
- (17) Příslušné vnitrostátní orgány by neměly být povinny sdílet s Eurojustem informace o teroristických trestných činech v nejranější fázi, pokud by sdílení informací ohrozilo probíhající vyšetřování nebo bezpečnost určité osoby, nebo v případě, kdy by bylo v rozporu s podstatnými zájmy bezpečnosti dotčeného členského státu. Takové odchylky od povinnosti sdílet informace by měly být uplatňovány pouze výjimečně a v jednotlivých případech. Při zvažování, zda se od uvedené povinnosti odchýlit, či nikoli, by měly příslušné vnitrostátní orgány řádně zohlednit skutečnost, že Eurojust s informacemi poskytnutými uvedenými orgány nakládá v souladu s právem Unie v oblasti ochrany údajů, a důvěrnou povahu soudních řízení.

- (18) Pro účely výměny citlivých údajů mezi příslušnými vnitrostátními orgány a Eurojustem a jejich zpracování by se za účelem ochrany těchto údajů před neoprávněným zpřístupněním a kybernetickými útoky měly používat zabezpečené telekomunikační kanály, jako je decentralizovaný informační systém nebo zabezpečená komunikační spojení uvedená v rozhodnutí Rady 2008/976/SVV¹. Tímto použitím by neměl být dotčen budoucí technologický vývoj.
- (19) Za účelem zabezpečené výměny údajů a ochrany integrity komunikace a výměny údajů by měl být systém řízení případů napojen na zabezpečené komunikační kanály a splňovat vysoké standardy kybernetické bezpečnosti. Tyto zabezpečené komunikační kanály lze rovněž použít k připojení systému řízení případů k jiným informačním systémům Unie, pokud právní akty, které tyto systémy zřizují, stanoví přístup Eurojustu.

¹ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).

- (20) Decentralizovaný informační systém by měl umožňovat zabezpečenou výměnu údajů mezi příslušnými vnitrostátními orgány a Eurojustem, aniž by byl do podstaty těchto výměn zapojen kterýkoli orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie. Decentralizovaný informační systém by měl být tvořen záložními informačními systémy členských států a Eurojustu, které jsou propojeny interoperabilními přístupovými body. Základem přístupových bodů decentralizovaného informačního systému by měl být systém e-CODEX.
- (21) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, pokud jde o zřízení a používání decentralizovaného informačního systému pro případy, na něž se toto nařízení vztahuje, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (22) Předávání nestrukturovaných údajů vyžaduje manuální zásahy, vytváří další administrativní zátěž a snižuje kvalitu výsledků křížové kontroly. Příslušné vnitrostátní orgány by proto měly předávat údaje strukturovaně a zároveň splňovat minimální požadavky na interoperabilitu definované v Evropském rámci interoperability uvedeném ve sdělení Komise ze dne 23. března 2017 nazvaném „Evropský rámec interoperability – Strategie provádění“. Kromě toho by měl být přenos údajů co nejvíce automatizován, aby se snížila administrativní zátěž příslušných vnitrostátních orgánů a zajistilo se pravidelné a rychlé poskytování potřebných údajů.
- (23) Pro bezpečné zpracování citlivých osobních údajů je pro Eurojust nezbytný modernizovaný systém řízení případů. Nový systém musí integrovat a umožňovat funkce Evropského justičního rejstříku pro boj proti terorismu a zlepšit schopnost Eurojustu zjišťovat vazby a zároveň zpravidla plně využívat stávajících vnitrostátních a unijních mechanismů pro porovnávání biometrických údajů.

- (24) Je důležité zachovat kontrolu národních členů nad údaji, které dostávají od příslušných vnitrostátních orgánů, a jejich odpovědnost za tyto údaje. Žádné operativní osobní údaje by neměly být standardně sdíleny s jiným členským státem. Operativní osobní údaje by měly být sdíleny pouze v rozsahu, v jakém příslušné vnitrostátní orgány výměnu údajů povolí. Za účelem digitalizace a urychlení následného sledování případných vazeb při zajištění plné kontroly nad údaji by měly být zavedeny manipulační kódy.
- (25) Současné formy terorismu a závažné a organizované trestné činnosti jsou velmi dynamickým a globalizovaným jevem, který se často týká dvou nebo více členských států. Ačkoliv měl terorismus již dříve silnou nadnárodní složku, využívání a dostupnost elektronické komunikace znamená, že se nadnárodní spolupráce mezi pachateli teroristických trestných činů výrazně zvýšila. Nadnárodní povaha teroristického trestného činu nemusí být v době, kdy je případ postoupen justičnímu orgánu, známa, ale může být odhalena při křížové kontrole údajů Eurojustem. Vyšetřování nebo stíhání teroristických trestných činů proto vyžaduje koordinaci a spolupráci mezi orgány pověřenými stíháním nebo stíháním na společném základě, jak je stanoveno v článku 85 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Informace o případech terorismu by měly být včas předány Eurojustu, ledaže konkrétní okolnosti případu jasně naznačují, že jsou čistě vnitrostátní povahy.

- (26) Vyšetřování a stíhání v případech terorismu často brání nedostatečná výměna informací mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním. Aby bylo možné křížově kontrolovat nová vyšetřování terorismu s předchozími a zjišťovat případné vazby, je nutné zajistit, aby doba uchovávání údajů o všech předchozích vyšetřováních a odsouzeních byla přiměřená operativní činností. Je proto nezbytné prodloužit lhůty pro uchovávání údajů v Evropském justičním rejstříku pro boj proti terorismu.
- (27) Díky křížové kontrole nových vyšetřování terorismu s předchozími by mohly být zjištěny případné vazby a nutnost spolupráce. Touto křížovou kontrolou lze odhalit, že osoba podezřelá nebo stíhaná v probíhající případě v jednom členském státě byla podezřelá nebo stíhaná v případě uzavřeném v jiném členském státě. Křížová kontrola by také umožnila zjistit vazby mezi probíhajícími vyšetřováními nebo stíháními, které by jinak nemusely být odhaleny. Tak je tomu i v případě, že předchozí vyšetřování skončilo zproštěním obžaloby nebo pravomocným zastavením trestního stíhání. Proto je tam, kde je to na místě, nutné uchovávat údaje o všech předchozích vyšetřováních, nejen o odsouzeních.

- (28) Je nezbytné zajistit, aby údaje z těchto vyšetřování, která skončila zproštěním obžaloby nebo pravomocným zastavením trestního stíhání, byly zpracovávány pouze pro účely trestního stíhání. Tyto údaje nesmějí být použity k jiným účelům než ke zjištění vazeb s probíhajícími vyšetřováními a stíháními a k podpoře těchto vyšetřování a stíhání. Pokud příslušný vnitrostátní orgán nerozhodne v jednotlivých případech jinak, měl by být Eurojust oprávněn pokračovat ve zpracování operativních údajů. Pokud příslušný vnitrostátní orgán po vynesení pravomocného rozhodnutí o zproštění obžaloby nebo zastavení trestního stíhání rozhodne, že zpracování údajů osob zproštěných obžaloby nebo osob, vůči nimž bylo trestní stíhání zastaveno, není nezbytné, mimo jiné i kvůli zvláštnostem případu nebo důvodům vedoucím ke zproštění obžaloby nebo k zastavení trestního stíhání, měly by uvedené údaje být vymazány.
- (29) Eurojust uzavřel dvanáct dohod o spolupráci se třetími zeměmi, které umožňují předávání operativních osobních údajů a vysílání styčných státních zástupců ze třetích zemí do Eurojustu. Vyslání styčného státního zástupce navíc umožňuje i Dohoda o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně druhé¹. V březnu 2021 udělila Rada Komisi mandát ke sjednání dohod o spolupráci mezi Eurojustem a dalšími třinácti třetími zeměmi, totiž Alžírskem, Argentinou, Arménií, Bosnou a Hercegovinou, Brazílií, Egyptem, Izraelem, Jordánskem, Kolumbií, Libanonem, Marokem, Tuniskem a Tureckem.

¹ Úř. věst. L 149, 30.4.2021, s. 10.

- (30) Nařízení (EU) 2018/1727 sice poskytuje právní základ pro spolupráci a výměnu údajů se třetími zeměmi, neobsahuje však žádná pravidla týkající se formálních a technických aspektů spolupráce se styčnými státními zástupci ze třetích zemí vyslanými do Eurojustu, zejména pokud jde o jejich přístup do systému řízení případů. V zájmu právní jistoty by nařízení (EU) 2018/1727 mělo stanovit výslovný právní základ pro spolupráci mezi Eurojustem a styčnými státními zástupci ze třetích zemí a pro jejich přístup do systému řízení případů. Eurojust by měl prostřednictvím aktualizovaného technického nastavení a přísných vnitřních pravidel uplatňovat náležité záruky a bezpečnostní opatření na ochranu údajů a základních práv.

- (31) Při zpracovávání operativních osobních údajů v souladu s tímto nařízením by měl Eurojust zajišťovat vysokou úroveň ochrany údajů. Pro účely zpracování operativních osobních údajů se na Eurojust vztahuje článek 3 a kapitola IX nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹, jakož i zvláštní pravidla pro zpracování operativních osobních údajů stanovená v nařízení (EU) 2018/1727 ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/838² a tohoto nařízení. Uvedená ustanovení se vztahují na zpracování všech operativních osobních údajů zpracovávaných Eurojustem. Vztahují se zejména na veškeré operativní osobní údaje zpracovávané v systému řízení případů bez ohledu na to, zda je zpracovávají národní členové, národní zpravodajové, styční státní zástupci nebo jiné oprávněné osoby v souladu s nařízením (EU) 2018/1727.
- (32) Rozhodnutí o tom, zda a jak by měl Eurojust podporovat koordinaci a spolupráci mezi orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním, by měla zůstat výhradně v pravomoci příslušných orgánů dotčených členských států, při dodržení použitelného vnitrostátního práva, práva Unie nebo mezinárodního práva včetně úmluv nebo jiných mezinárodních dohod o vzájemné pomoci v trestních věcech.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/838 ze dne 30. května 2022, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1727, pokud jde o uchovávání, analýzu a ukládání důkazů souvisejících s genocidou, zločiny proti lidskosti, válečnými zločiny a souvisejícími trestnými činy v Eurojustu (Úř. věst. L 148, 31.5.2022, s. 1).

- (33) V zájmu právní jistoty by měl být vyjasněn vztah mezi výměnou informací o případech terorismu mezi příslušnými vnitrostátními orgány a Eurojustem podle rozhodnutí 2005/671/SVV a podle nařízení (EU) 2018/1727. Příslušná ustanovení by proto měla být z rozhodnutí 2005/671/SVV vypuštěna a doplněna do nařízení (EU) 2018/1727.
- (34) Zatímco některé příslušné vnitrostátní orgány jsou již připojeny k zabezpečenému telekomunikačnímu spojení uvedenému v článku 9 rozhodnutí 2008/976/SVV, mnoho z nich dosud k uvedenému zabezpečenému telekomunikačnímu spojení nebo zabezpečeným komunikačním kanálům připojeno není. Aby se zajistilo, že členské státy budou mít na zajištění takového spojení pro příslušné vnitrostátní orgány dostatek času, mělo by být poskytnuto přechodné období pro provedení.

- (35) V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (36) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (37) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s článkem 42 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 26. ledna 2022 vydal své stanovisko,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1
Změny nařízení (EU) 2018/1727

Nařízení (EU) 2018/1727 se mění takto:

1) V článku 3 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Eurojust může rovněž pomáhat při vyšetřováních a stíháních, která se týkají pouze členského státu a třetí země nebo členského státu a mezinárodní organizace, pokud byla s touto třetí zemí nebo mezinárodní organizací uzavřena dohoda o spolupráci nebo ujednání o spolupráci podle článku 52 nebo pokud je v konkrétním případě na poskytnutí takové pomoci podstatný zájem.

Rozhodnutí o tom, zda a jakým způsobem členské státy poskytnou třetí zemi nebo mezinárodní organizaci justiční pomoc, zůstává výhradně v pravomoci příslušného orgánu dotčeného členského státu s výhradou použitelného vnitrostátního práva, práva Unie nebo mezinárodního práva.“

2) Článek 20 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Každý členský stát určí příslušný vnitrostátní orgán jako národního zpravodaje Eurojustu pro otázky terorismu. Tímto národním zpravodajem pro otázky terorismu je justiční nebo jiný příslušný orgán. Vyžaduje-li to vnitrostátní právní systém, může členský stát jako národního zpravodaje Eurojustu pro otázky terorismu určit více než jeden příslušný vnitrostátní orgán. Národní zpravodaj pro otázky terorismu má přístup ke všem podstatným informacím v souladu s čl. 21a odst. 1. Je příslušný ke shromažďování těchto informací a k jejich zasílání Eurojustu v souladu s vnitrostátním a unijním právem, zejména vnitrostátním trestním právem procesním a použitelnými pravidly pro ochranu údajů.“;

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Za účelem plnění cílů podle odstavce 7 tohoto článku jsou osoby uvedené v odst. 3 písm. a), b) a c) tohoto článku připojeny k systému řízení případů v souladu s tímto článkem a články 23, 24, 25 a 34. Náklady na připojení k systému řízení případů se hradí ze souhrnného rozpočtu Unie.“

3) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Tímto článkem nejsou dotčeny jiné povinnosti týkající se předávání informací Eurojustu.“;

b) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. Příslušné vnitrostátní orgány nejsou povinny poskytnout informace uvedené v tomto článku, pokud již byly Eurojustu předány na základě jiných ustanovení tohoto nařízení.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

Výměna informací o případech terorismu

1. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy o veškerých probíhajících nebo ukončených trestních vyšetřováních teroristických trestných činů pod dohledem justičních orgánů, jakmile je případ postoupen justičním orgánům v souladu s vnitrostátním právem, zejména vnitrostátním trestním právem procesním, o veškerých probíhajících nebo ukončených trestních stíháních a soudních řízeních a o soudních rozhodnutích týkajících se teroristických trestných činů. Tato povinnost se vztahuje na všechna trestní vyšetřování teroristických trestných činů bez ohledu na to, zda je známa vazba na jiný členský stát nebo třetí zemi, ledaže se dané trestní vyšetřování vzhledem ke svým zvláštním okolnostem zjevně týká pouze jednoho členského státu.
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud by sdílení informací:
 - a) ohrozilo probíhající vyšetřování nebo bezpečnost jednotlivce nebo
 - b) bylo v rozporu s podstatnými zájmy bezpečnosti dotčeného členského státu.
3. Pro účely tohoto článku se teroristickými trestnými činy rozumějí trestné činy uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541*.

4. Informace předávané podle odstavce 1 zahrnují operativní osobní údaje a jiné než osobní údaje uvedené v příloze III. Tyto informace mohou zahrnovat osobní údaje v souladu s přílohou III písm. d), avšak pouze pokud jsou tyto osobní údaje uchovávány příslušnými vnitrostátními orgány nebo jim mohou být sděleny v souladu s vnitrostátním právem a pokud je jejich předání nezbytné ke spolehlivé identifikaci subjektu údajů podle čl. 27 odst. 5.
5. S výhradou odstavce 2 informují příslušné vnitrostátní orgány své národní členy o veškerých změnách informací předaných podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu a pokud možno nejpozději deset pracovních dnů po takových změnách.
6. Příslušný vnitrostátní orgán není povinen tyto informace poskytnout, pokud již byly Eurojustu předány.
7. Příslušný vnitrostátní orgán může kdykoli požádat Eurojust o podporu při provádění následných opatření, pokud jde o vazby zjištěné na základě informací poskytnutých podle tohoto článku.

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).“

5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 22a

Zabezpečená elektronická komunikace a výměna údajů mezi příslušnými vnitrostátními orgány a Eurojustem

1. Komunikace mezi příslušnými vnitrostátními orgány a Eurojustem podle tohoto nařízení probíhá prostřednictvím decentralizovaného informačního systému. Systém řízení případů uvedený v článku 23 se připojí k síti informačních systémů a interoperabilních přístupových bodů systému e-CODEX, které fungují na individuální odpovědnost a pod řízením každého členského státu a Eurojustu, umožňující bezpečnou a spolehlivou přeshraniční výměnu informací (dále jen „decentralizovaný informační systém“).
2. Není-li výměna informací podle odstavce 1 možná z důvodu nedostupnosti decentralizovaného informačního systému nebo z důvodu výjimečných okolností, provede se nejrychlejším a nejvhodnějším náhradním způsobem. Členské státy a Eurojust zajistí, aby náhradní komunikační prostředky byly spolehlivé a poskytovaly rovnocennou úroveň zabezpečení a ochrany údajů.

3. Příslušné vnitrostátní orgány předávají informace uvedené v člancích 21 a 21a tohoto nařízení Eurojustu poloautomatizovaně a strukturovaně z vnitrostátních rejstříků. Způsob tohoto předávání stanoví Komise po konzultaci s Eurojustem v prováděcím aktu v souladu s článkem 22b tohoto nařízení. Tento prováděcí akt zejména stanoví formát údajů předávaných podle přílohy III písm. d) tohoto nařízení a nezbytné technické normy pro předávání těchto údajů, jakož i digitální procesní normy ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/850*.
4. Komise odpovídá za vytvoření, údržbu a vývoj referenčního prováděcího softwaru, který členské státy a Eurojust mohou použít jako svůj koncový systém. Uvedený referenční prováděcí software je založen na modulárním uspořádání, což znamená, že software je seskupován a dodáván odděleně od složek systému e-CODEX potřebných k jeho připojení k decentralizovanému informačnímu systému. Uvedené uspořádání členskými státy umožní opětovně použít nebo posílit stávající vnitrostátní komunikační infrastruktury v justiční oblasti pro přeshraniční využití a umožní Eurojustu propojit svůj systém řízení případů s decentralizovaným informačním systémem.

5. Komise referenční prováděcí software poskytuje, udržuje a podporuje bezplatně. Tvorba, údržba a vývoj referenčního prováděcího softwaru se financují ze souhrnného rozpočtu Unie.
6. Členské státy a Eurojust nesou své vlastní náklady na zřízení a provoz oprávněného přístupového bodu systému e-CODEX ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (EU) 2022/850 a na zřízení a úpravu svých informačních systémů tak, aby byly interoperabilní s přístupovými body.

Článek 22b

Prováděcí akty přijaté Komisí

1. Komise přijme prováděcí akty nezbytné pro zavedení a používání decentralizovaného informačního systému pro komunikaci podle tohoto nařízení, které stanoví:
 - a) technické specifikace vymezující způsoby komunikace elektronickými prostředky pro účely decentralizovaného informačního systému;
 - b) technické specifikace komunikačních protokolů;

- c) cíle v oblasti bezpečnosti informací a příslušná technická opatření zajišťující minimální standardy bezpečnosti informací a vysokou úroveň standardů kybernetické bezpečnosti pro zpracování a předávání informací v rámci decentralizovaného informačního systému;
 - d) minimální cíle dostupnosti a případné související technické požadavky na služby poskytované decentralizovaným informačním systémem;
 - e) zřízení řídicího výboru složeného ze zástupců členských států s cílem zajistit provoz a údržbu decentralizovaného informačního systému za účelem splnění cílů tohoto nařízení.
2. Prováděcí akty podle odstavce 1 tohoto článku se přijmou do dne ... [dva roky po dni vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] přezkumným postupem podle čl. 22c odst. 2.

Článek 22c

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011**.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/850 ze dne 30. května 2022 o počítačovém systému pro přeshraniční elektronickou výměnu údajů v oblasti justiční spolupráce v občanských a trestních věcech (systém e-CODEX) a o změně nařízení (EU) 2018/1726 (Úř. věst. L 150, 1.6.2022, s. 1).

** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

6) Články 23, 24 a 25 se nahrazují tímto:

„Článek 23

Systém řízení případů

1. Eurojust zřídí systém řízení případů pro zpracování operativních osobních údajů uvedených v příloze II, údajů uvedených v příloze III a jiných než osobních údajů.
2. Účely systému řízení případů jsou tyto:
 - a) podpora vedení a koordinace vyšetřování a stíhání, při kterých je Eurojust nápomocen;
 - b) zajištění přístupu k informacím o probíhajících vyšetřováních a stíháních a jejich výměna;
 - c) umožnění křížové kontroly informací a zjištění vazeb;
 - d) umožnění získávání údajů pro operativní a statistické účely;
 - e) usnadnění dohledu s cílem zajistit, že zpracovávání operativních osobních údajů je zákonné a v souladu s tímto nařízením a použitelnými pravidly pro ochranu údajů.

3. Systém řízení případů může být připojen k zabezpečenému telekomunikačnímu spojení uvedenému v článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV* a k dalším zabezpečeným komunikačním kanálům v souladu s použitelným právem Unie.
4. Pokud byl Eurojustu udělen přístup k údajům v jiných informačních systémech Unie, které byly zřízeny jinými právními akty Unie, a k údajům z těchto systémů, může Eurojust použít systém řízení případů k přístupu k údajům v těchto systémech a k připojení k těmto systémům pro účely získávání a zpracovávání informací, včetně osobních údajů, je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů a je-li to v souladu s právními akty Unie, kterými se tyto informační systémy zřizují.
5. Odstavce 3 a 4 nerozšiřují práva udělená Eurojustu na přístup k jiným informačním systémům Unie podle právních aktů Unie, kterými se tyto systémy zřizují.
6. Při plnění svých povinností mohou národní členové zpracovávat osobní údaje o jednotlivých případech, na kterých pracují, v souladu s tímto nařízením nebo jinými použitelnými nástroji. Umožní pověřenci pro ochranu osobních údajů přístup ke zpracovávaným osobním údajům v systému řízení případů.

7. Pro účely zpracování operativních osobních údajů nesmí Eurojust zřídit jiný automatizovaný soubor údajů než systém řízení případů.

Národní členové mohou osobní údaje dočasně uchovávat a analyzovat, aby mohli určit, zda jsou relevantní pro úkoly Eurojustu a mohou být zahrnuty do systému řízení případů. Uvedené údaje mohou být uchovávány po dobu nejvýše tři měsíců.

Článek 24

Správa informací v systému řízení případů

1. Národní člen uchovává informace, které mu byly předány v souladu s tímto nařízením nebo jinými použitelnými nástroji, v systému řízení případů.

Národní člen odpovídá za správu údajů, které zpracovává.

2. Národní člen rozhodne v jednotlivých případech, zda přístup k těmto informacím omezí nebo zda informace či jejich část zpřístupní ostatním národním členům, styčným státním zástupcům vyslaným do Eurojustu, oprávněným zaměstnancům Eurojustu nebo jakékoliv jiné osobě pracující pro Eurojust, která získala potřebné oprávnění od správního ředitele.
3. Národní člen po konzultaci s příslušnými vnitrostátními orgány uvede obecně nebo konkrétně veškerá omezení dalšího nakládání s informacemi, přístupu k nim a jejich předávání, pokud byla zjištěna vazba uvedená v čl. 23 odst. 2 písm. c).

Článek 25

Přístup k systému řízení případů na vnitrostátní úrovni

1. Osoby uvedené v čl. 20 odst. 3 písm. a), b) a c) mají přístup nanejvýše k těmto údajům:
 - a) údaje, které jsou pod kontrolou národního člena jejich členského státu;
 - b) údaje, které jsou pod kontrolou národních členů jiných členských států a k nimž národní člen jejich členského státu získal přístup, pokud národní člen, který má údaje pod svou kontrolou, tento přístup neodepřel.

2. Národní člen v mezích stanovených v odstavci 1 tohoto článku rozhodne o tom, v jakém rozsahu je povolen přístup osobám uvedeným v čl. 20 odst. 3 písm. a), b) a c) v jejich členském státě.
3. K údajům poskytnutým v souladu s článkem 21a smějí mít na vnitrostátní úrovni přístup pouze národní zpravodajové Eurojustu pro otázky terorismu podle čl. 20 odst. 3 písm. c).
4. Každý členský stát může po konzultaci se svým národním členem rozhodnout, že osoby uvedené v čl. 20 odst. 3 písm. a), b) a c) mohou v rámci omezení stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku vkládat do systému řízení případů informace týkající se svého členského státu. Toto vložení podléhá potvrzení příslušným národním členem. Podrobné podmínky praktického provádění tohoto odstavce stanoví kolegium. Členské státy oznámí svá rozhodnutí o provedení tohoto odstavce Eurojustu a Komisi. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

* Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).“

7) Článek 27 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Eurojust může zpracovávat zvláštní kategorie operativních osobních údajů v souladu s článkem 76 nařízení (EU) 2018/1725. Týkají-li se tyto jiné údaje svědků či obětí ve smyslu odstavce 2 tohoto článku, přijímají rozhodnutí o jejich zpracování dotčení národní členové.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Pokud jsou operativní osobní údaje předávány v souladu s článkem 21a, může Eurojust zpracovávat operativní osobní údaje uvedené v příloze III týkající se těchto osob:

a) osob, u nichž podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu existují závažné důvody se domnívat, že spáchaly nebo se chystají spáchat trestný čin, který spadá do působnosti Eurojustu;

b) osob, které byly za takový trestný čin odsouzeny.

Pokud příslušný vnitrostátní orgán nerozhodne v jednotlivých případech jinak, může Eurojust pokračovat ve zpracování operativních osobních údajů uvedených v prvním pododstavci písm. a) i po skončení řízení podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu, a to i v případě zproštění viny nebo pravomocného zastavení trestního stíhání. Pokud řízení nevedlo k odsouzení, probíhá zpracování osobních údajů pouze za účelem zjištění vazeb mezi probíhajícími, budoucími nebo ukončenými vyšetřováními a stíháními, jak je uvedeno v čl. 23 odst. 2 písm. c).“

8) Článek 29 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Eurojust neuchovává operativní osobní údaje předané v souladu s článkem 21a po tom z následujících dní, který nastane nejdříve:

a) den, od kterého není v důsledku uplynutí promlčecí lhůty možné stíhání ve všech členských státech dotčených vyšetřováním nebo stíháním;

- b) pět let ode dne nabytí právní moci rozsudku v posledním členském státě dotčeném vyšetřováním nebo stíháním, nebo dva roky v případě zproštění obžaloby nebo pravomocného zastavení trestního stíhání;
- c) den, kdy byl Eurojust informován o rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu podle čl. 27 odst. 5.“;

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Dodržování lhůt pro uchovávání údajů uvedených v odstavcích 1 a 1a Eurojust průběžně přezkoumává vhodným automatizovaným postupem, zejména od okamžiku, kdy je ukončena podpora ze strany Eurojustu.

Vyhodnocení potřebnosti uchovávat údaje se rovněž provádí každé tři roky od jejich vložení.

Uchovávají-li se operativní osobní údaje uvedené v čl. 27 odst. 4 po dobu delší pěti let, musí o tom být informován evropský inspektor ochrany údajů.

3. Než uplyne některá ze lhůt pro uchování údajů uvedených v odstavcích 1 a 1a, přezkoumá Eurojust, zda je další uchování operativních osobních údajů potřebné pro plnění jeho úkolů.

Může rozhodnout o výjimečném uchování těchto údajů až do následujícího přezkumu. Důvody k dalšímu uchování musí být oprávněné a musí být zaznamenány. Není-li v době přezkumu přijato žádné rozhodnutí o dalším uchování operativních osobních údajů, tyto údaje se automaticky vymažou.“;

- 9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 54a

Styční státní zástupci ze třetí země

1. Styčný státní zástupce ze třetí země může být do Eurojustu vyslán na základě dohody o spolupráci uzavřené před 12. prosincem 2019 mezi Eurojustem a touto třetí zemí nebo mezinárodní dohody uzavřené mezi Unií a třetí zemí podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, která vyslání styčného státního zástupce umožňuje.
2. Práva a povinnosti styčného státního zástupce jsou stanoveny v dohodě o spolupráci či mezinárodní dohodě uvedené v odstavci 1 nebo v pracovním ujednání uzavřeném podle čl. 47 odst. 3.

3. Styčným státním zástupcům vyslaným do Eurojustu je umožněn přístup do systému řízení případů za účelem bezpečné výměny údajů. V souladu s články 45 a 46 odpovídá Eurojust i nadále za zpracování osobních údajů styčnými státními zástupci v rámci systému řízení případů.

Předávání operativních osobních údajů styčným státním zástupcům ze třetích zemí prostřednictvím systému řízení případů se může uskutečnit pouze za pravidel a podmínek stanovených v tomto nařízení, v dohodě s příslušnou zemí nebo v jiných použitelných právních nástrojích.

Ustanovení čl. 24 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 2 se obdobně použijí na styčné státní zástupce.

Kolegium stanoví podrobné podmínky přístupu.“

10) V článku 80 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„9. Eurojust může do ... [prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let po dni vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] nadále používat systém řízení případů složený z dočasných pracovních souborů a rejstříku, pokud nový systém řízení případů ještě není zaveden.

10. Příslušné vnitrostátní orgány a Eurojust mohou do prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let po dni vstupu prováděcího aktu uvedeného v článku 22b v platnost nadále využívat jiné komunikační kanály než ty, které jsou uvedeny v čl. 22a odst. 1, pokud komunikační kanály uvedené v čl. 22a odst. 1 nejsou dosud pro přímou výměnu informací mezi nimi k dispozici.

11. Příslušné vnitrostátní orgány mohou do prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let po dni vstupu prováděcího aktu uvedeného v článku 22b v platnost nadále poskytovat informace jiným způsobem než poloautomatizovaně podle čl. 22a odst. 3, pokud ještě nejsou splněny technické požadavky.“

11) Doplňuje se nová příloha, která zní:

„Příloha III

a) informace k určení totožnosti podezřelé, obviněné, odsouzené nebo osvobozené osoby:

v případě fyzické osoby:

- příjmení,
- jména (rodná jména),
- případné přezdívky;
- datum narození,
- místo narození (obec a země),
- státní příslušnost nebo příslušnosti,
- doklad totožnosti (druh a číslo dokladu),
- pohlaví,
- bydliště;

v případě právnické osoby:

- obchodní firma,
- právní forma,
- sídlo;

v případě fyzických i právnických osob:

- telefonní čísla,
- e-mailové adresy,
- údaje o účtech u bank nebo jiných finančních institucí;

b) informace o teroristickém trestném činu:

- informace o právnických osobách podílejících se na přípravě nebo spáchání teroristického trestného činu,
- právní kvalifikace trestného činu podle vnitrostátního práva,
- příslušná forma závažné trestné činnosti ze seznamu uvedeného v příloze I,

- příslušnost k teroristické skupině,
 - druh terorismu, například džihádistický, separatistický, levicový nebo pravicový,
 - stručné shrnutí případu;
- c) informace o vnitrostátním řízení:
- stav řízení,
 - odpovědné státní zastupitelství,
 - spisová značka,
 - datum zahájení formálního řízení vedeného justičním orgánem,
 - vazby na jiné relevantní případy;
- d) další informace k určení totožnosti podezřelého:
- údaje o otiscích prstů, které byly sejmuty v souladu s vnitrostátním právem v rámci trestního řízení,
 - fotografie.“

Článek 2
Změny rozhodnutí 2005/671/SVV

Rozhodnutí 2005/671/SVV se mění takto:

1) V článku 1 se zrušuje písmeno c).

2) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby přinejmenším informace uvedené v odstavci 4 týkající se trestního vyšetřování teroristických trestných činů, které mají nebo mohou mít dopad na dva nebo více členských států, shromážděné příslušným orgánem byly předány Europolu v souladu s vnitrostátním právem a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794*.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).“;

c) odstavec 5 se zrušuje.

Článek 3
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
